

30.10.64, יום ו' כד" חשוון, חיפה.

בדבר חיוס יש מאמר הריף של נהן א. ומאמר טעשי וצבוע של י. גופחלף.

~ הערב מצאחי בפרוטוקולים של דועד הכטחון מיום 18.1.48, מודיע י. גלילי:

"קודם כל לגבי זה ששמענו מה הודעה של אצל, שטבל נהרג בידי אנשי ההגנה.

איני חייב לענות על הודעה זו. אני מודיע שלמי ההודעה של האנשים שלנו, האיש

נהרג על ידי ערבי כמר סירה. המוכתר של כמר סירה הודיע על כך לעו"ד סלומון,

אבב סימור גרייט וחנקה צער על הטקרה" (כנראה שהמלובר סגל, שכזמן האחרון

עוררו אנשי חירות את הפריצה הזאת).

31.10.64, כה" חשוון

בבוקר בא פרס. הוא מדוכא וכמעט מיואש. אחמול דיבר אחר אסכול שעה

ארוכה על ההכרח להחזית את מ.ל. לעבודה מפלגתית. רק אחמול, כשביתרתי אצל

דוד הכהן לרגל בר מצווה של נכדו, נחכנסת אצלו כל חמששעה אמרתי לידלין שאני

מסומק את החלפות (הגרועות) שנחבלו במזכירות יתקיימן - אחר לי שבדבר אחד

לא יוותר עוד - בענין מ.ל. רציתי לסלמן לידלין (מה שאמר פרס, אבל לא היה

כבר, ודוד הכהן הבטיח לי למסור לו הדבר).

- הכינוחי פרק ט"ה.

1.11.64, יום א' כו' חשוון

היו לי שלושה אורחים מענינים חכוקר. הראשון עוזר. הווייתי לו על פגוש

הצעה שהכין לי, ואמר שיש להורות על כך לחיים ישראלי. הוא בסוף (עוזר)

שאשכול ימכים שהוא יהיה סגנו של חיים, אם כי קדיין לא דיבר אהו על כך.

- אחריו בא אצלי יהודי אחד - בשם שטני, עכשיו אחד המנהלים של סו"ב

מקודם אחד ממיסדי מ.ק.מ., חברו של אלקיננד, שנהפך לקומוניסט, גמע לרוטיה וחזר.

(לצערי הדברים שרשמתי ממיו - נעלמו מחדרי).

- באהת עשרה וחצי בא המו"ל וידנמלד, יהודי אוסטרי עצוב את וינג בכנה

1938 ובא לאנגליה, עכשיו אחד מהמולים הבדולים ביותר, קשור עם שוטטר וחברו

באמריקה, עם השם בצרפת, עם הוצאה גדולה באיסלית ועם עוד 8 סו"לים בארצות

הסקנדינביות והולנד. הוא מו"ל עכשיו זכרונות אינאור בשלושה כרכים. לע"ע

כתב הכרך השני - משנת 1945 ואילך. הוא מביע לי מאח אלף לי"ש להוציא הרטיפות

שלי ב"דבר" (הוא קרא אותם בג' ואיש אובסרוואט"ר וגם ביקש סופר אנגלי אחד לקרוא

המאמרים, וזהל אמר לו שיש להם חשיבות עצומה).